

Svensk författningssamling

Förordning om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område

SFS 2018:1942

Publicerad
den 3 december 2018

Utfärdad den 22 november 2018

Regeringen föreskriver följande.

1 § I denna förordning finns kompletterande föreskrifter till lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

Tillgången till personuppgifter

2 § Endast tjänstemän vid den finansunderrättelseenhet vid Polismyndigheten som anges i 35 § förordningen (2014:1102) med instruktion för Polismyndigheten får ha tillgång till uppgifter i penningtvättsregister som förs med stöd av 5 kap. 18 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

Endast tjänstemän som fullgör arbetsuppgifter vid den nationella funktion för internationella uppgifter vid Polismyndigheten som anges i 35 § förordningen med instruktion för Polismyndigheten får ha tillgång till uppgifter i det internationella registret som förs med stöd av 5 kap. 21 § lagen om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

Polismyndigheten ska löpande föra en förteckning över de tjänstemän vid myndigheten som behandlar uppgifter enligt första och andra styckena.

Sökning

3 § Vid sökning enligt 3 kap. 5 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område får uppgifter som visar att den sökta personen tidigare har varit misstänkt för ett visst brott inte tas fram om en domstol, genom ett avgörande som har fått laga kraft,

1. har ogillat åtalet,
2. meddelat frikännande dom, eller
3. avskrivit målet sedan åtalet lagts ner.

4 § Polismyndigheten och Ekobrottsmyndigheten ska löpande föra en förteckning över de tjänstemän vid respektive myndighet som avses i 3 kap. 6 § andra stycket lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

Utlämnande av personuppgifter

5 § Om en uppgift i en förundersökning kan antas ha betydelse för en konkursutredning, har konkursförvaltaren rätt att ta del av uppgiften.

6 § Personuppgifter som behandlas enligt 2 kap. 1 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område får lämnas ut till en utländsk myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av särskilt allvarlig brottslighet, om utlämnandet är förenligt med svenska intressen och uppgifterna behövs för att den utländska myndigheten ska kunna förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra brott.

7 § Polismyndigheten och Ekobrottsmyndigheten får ställa villkor i fråga om behörighet och säkerhet för att myndigheten ska medge direktåtkomst enligt 3 kap. 7 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

Direktåtkomst får inte medges innan Polismyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten har försäkrat sig om att den mottagande myndigheten uppfyller kraven på behörighet och säkerhet.

8 § Säkerhetspolisens, Ekobrottsmyndighetens, Åklagarmyndighetens, Tullverkets och Kustbevakningens direktåtkomst till register över dna-profiler enligt 5 kap. 10 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område, ska begränsas till uppgifter om huruvida någon förekommer i sådana register.

9 § Säkerhetspolisens, Ekobrottsmyndighetens, Tullverkets, Kustbevakningens och Skatteverkets direktåtkomst till fingeravtrycks- och signalementsregister enligt 5 kap. 17 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område, ska begränsas till uppgifter om huruvida någon förekommer i fingeravtrycksregister.

10 § När Polismyndigheten med stöd av 24 c § förordningen (1999:1134) om belastningsregister överför uppgifter om en dom till den eller de medlemsstater inom Europeiska unionen där den dömde är medborgare, ska tillgängliga uppgifter om fingeravtryck, alias eller pseudonym bifogas.

Om uppgifter som avses i första stycket ändras eller gallras, ska den eller de stater som tagit emot uppgifterna underrättas om detta.

11 § När Polismyndigheten med stöd av 24 d § förordningen (1999:1134) om belastningsregister på begäran lämnar ut uppgifter ur registret till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen, ska även tillgängliga uppgifter om fingeravtryck, alias eller pseudonym bifogas.

Längsta tid som personuppgifter får behandlas

Digital arkivering

12 § När uppgifter och handlingar arkiveras digitalt ska de avskiljas så att de inte kan behandlas för att utföra en uppgift som anges i 2 kap. 1 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område. Åtkomsten till arkiverade uppgifter och handlingar ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän.

Fortsatt behandling av vissa personuppgifter

13 § I 14–19 §§ föreskrivs att vissa kategorier av personuppgifter i brottsanmälningar och avslutade förundersökningar får behandlas för ändamål som omfattas av tillämpningsområdet för lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område, trots att den

tid som anges i 4 kap. 3 och 4 §§ samma lag har löpt ut. Detsamma gäller personuppgifter i andra utredningar som handläggs enligt 23 kap. rättegångsbalken.

När personuppgifter får behandlas enligt 14–19 §§ får dessutom följande uppgifter behandlas:

1. ärendenummer eller liknande referensuppgifter,
2. brottskoder, och
3. uppgifter om omständigheterna kring brottet.

14 § Uppgifter om den dömda i en förundersökning som har lett till fällande dom får behandlas trots att den tid som anges i 4 kap. 4 § första stycket lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område har löpt ut, om behandlingen av särskilda skäl är nödvändig för att finna samband mellan olika brott eller mellan tänkbara gärningsmän.

Behandlingen ska dock upphöra senast i samband med att uppgifterna om den dömda tas bort ur belastningsregistret enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

15 § Uppgifter om en person som har varit misstänkt i en förundersökning som har lagts ner eller avslutats på annat sätt än genom åtal, får i ett enskilt fall behandlas om det är nödvändigt för att kunna lagföra personen trots att den tid som anges i 4 kap. 4 § andra stycket lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område har löpt ut.

Behandlingen ska dock upphöra senast då åtal inte längre får väckas för brottet eller, i fall som avses i 35 kap. 2 § första stycket brottsbalken, senast sjuttio år från den dag då brottet begicks.

16 § Uppgifter om personer som har dömts för, eller som har varit misstänkta för, brott där det finns en betydande risk för återfall i samma eller likartad brottslighet, får behandlas trots att den tid som anges i 4 kap. 3 och 4 §§ lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område har löpt ut, om behandlingen av särskilda skäl är nödvändig för att förebygga, förhindra eller upptäcka brott för vilket det är föreskrivet fängelse i fyra år eller mer.

I fråga om brott som har lett till fällande dom ska dock behandlingen upphöra senast i samband med att uppgifterna tas bort ur belastningsregistret enligt lagen (1998:620) om belastningsregister och i övriga fall senast femton år efter det att förundersökningen lades ner eller avslutades på annat sätt.

17 § Om uppgifter om egendom som har varit föremål för brott finns i en förundersökning eller i en brottsanmälan, får uppgifterna behandlas trots att den tid som anges i 4 kap. 3 och 4 §§ lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område har löpt ut, om behandlingen av särskilda skäl är nödvändig för att kunna återställa egendomen till rätt ägare eller för att kunna spåra föremålets användning vid något annat brott eller brottslig verksamhet.

Behandlingen av personuppgifter som avser sådan egendom ska dock upphöra när den inte längre är nödvändig för något av de ändamål som anges i första stycket.

18 § Uppgifter om att en person varit eftersökt som försvunnen får inte behandlas för ändamålet att återfinna personen längre än tre månader efter det att personen har anträffats.

19 § Skildringar av barn i det digitala referensbiblioteket över barnpornografiska framställningar får behandlas efter utgången av den tid som anges i 4 kap. 3 och 4 §§ lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område, om behandlingen är nödvändig för att förebygga, förhindra eller upptäcka brott mot barn enligt 4 kap. 1 a §, 6 kap. eller 16 kap. 10 a § brottsbalken.

Behandlingen ska dock upphöra senast fyrtio år efter det att skildringarna infördes i referensbiblioteket.

Rätt att meddela föreskrifter

20 § Riksarkivet får, efter att ha gett berörd myndighet tillfälle att yttra sig, meddela föreskrifter om att personuppgifter som avses i 4 kap. 2 och 7–11 §§ och 5 kap. 15, 16, 20, 22 och 26 §§ lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område får behandlas under längre tid för arkivändamål av allmänt intresse och vetenskapliga, statistiska eller historiska ändamål.

21 § Polismyndigheten får, efter att ha gett Riksarkivet tillfälle att yttra sig, meddela närmare föreskrifter om digital arkivering.

Polismyndigheten får även, efter att ha gett berörd myndighet tillfälle att yttra sig, meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område och denna förordning.

22 § Innan Polismyndigheten meddelar föreskrifter med stöd av denna förordning, ska Datainspektionen ges tillfälle att yttra sig i frågor som berör särskilda risker för intrång i den personliga integriteten.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2019.

2. Genom förordningen upphävs polisdataförordningen (2010:1155).

3. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter i frågor som rör nationell säkerhet.

På regeringens vägnar

MORGAN JOHANSSON

Ulrika Söderqvist
(Justitiedepartementet)